

Tretí december 2011

Oficiálny článok v médiách

Túlačka po stredom Ponitří z Chynorian cez letisko a Bahná do hvezdárne

Spoznávanie rodného kraja a zaujímavých prírodných a historických krás najbližšieho okolia je hlavným cieľom tradičnej akcie Túlačka po strednom Ponitří, ktorú už deväť rokov organizuje Klub slovenských turistov Kamarát Partizánske. Tá tohtoročná Túlačka 3. decembra, pre zlé počasie v októbri odložená, začínala v prírodnej rezervácii Chynoriansky luh a v Národopisnom múzeu v Chynoranoch.

Luh „oslavuje“ v tomto roku tridsať rokov od vyhlásenia za prírodnú rezerváciu a iba niekoľko skalných bolo na jeho vyše kilometer vzdialenom konci pozrieť pôvodné asi tristoročné duby. V Pamätnej izbe básnika Valentína Beniaka a v národopisnom múzeu, jedinom v okrese, sme sa veľa dozvedeli od obetavého matičiara Mariána Gajdoša, správcu tejto jedinečnosti. Potom kroky vyše stovky detí a mládeže viedli po vale rieky Nitry až na letisko v Malých Bieliciach. Tu ich ako prvé privítal krdel' labutí prelietajúcich ponad leteckú dráhu. Pán Jozef Čech otvoril hangár a veľmi ochotne rozprával zaujímavosti o všetkých druhoch športových lietadiel. Odtiaľ bol už len kúsok do vzácnej mokrade európskeho významu s novým náučným chodníkom, ktorý vybudovali dobrovoľníci tento rok v rámci projektu Zachráňme Bielické Bahná. Projekt podporila Nadácia Ekopolis a ocenila ho titulom Oáza roka 2011. V kroví, či za stromami čakali na túlačkárov poukryvaní čerti a spolu s nimi prešli do areálu hvezdárne, kde dostali od anjela teplý čaj a pri ohníku mohli poopekať seba i špekáčku. V areáli hvezdárne si deti do 15 rokov preverili svoje vedomosti a rýchlosť v tradičnej súťaži TUBEMUSO (túlačkový beh múdrej sovy) - rozdelenej do piatich kategórií. Víťazmi jednotlivých kategórií sa po prvýkrát stali Partizánčania – z mladších žiačok Lenka Galbavá, zo starších žiačok Katka Rihárová, z mladších žiakov Filip Hindy, zo starších žiakov Patrik Gallo, všetci štyria získali turistické ruksaky, aj vďaka finančnej dotácie mesta. Ceny si prevzali priamo od Mikuláša, ktorý potom obdaroval balíčkami so zaujímavým obsahom všetky deti. A nebolo ich málo. Veď prišli nielen z Partizánskeho – z KST Kamarát a z turistických krúžkov ZŠ Veľká a z Jacoviec, ale aj z troch detských domovov – z Veľkých Uheriec a z dvoch topoľčianskych domovov. Spoznávali to, čo by ľudia v našom regióne mali poznať už dávno.

Ala

Štatistika k X. JUBILEU akcie MIKULÁŠ V PRÍRODE

Prvého Mikuláša 2002 sme organizovali na trase Čertova pec a chata H-Aluška na Havrane. Čertami boli Vierka Valová a Fero Vičan, Snehulienku sme nemali, Mikulášom bol Vladko Dobiaš. Originálny bol tým, že Mikuláš hral pri ohníku na gitare. Počet účastníkov okolo 50.

Druhého Mikuláša 2003 sme „nainštalovali“ pre zlé počasie na trasu z Cibájok ku chate Skaliny, kto chcel, mohol ísť na Javorový vrch. Čertami boli Vierka Valová a malé baby – Norika, Silvia, Valika, Snehulienkou bola Ala Dobiašová, Mikulášom Lukáš Keller. Počet účastníkov bolo asi 60.

Tretieho Mikuláša 2004 sme umiestnili na Duchonku a trasa viedla z Topoľčianskeho hradu na Duchonku. Čertami (už na hrade) boli Vierka Valová, Lukáš Keller a tri malé baby, Snehulienkou bola Ala Dobiašová, Mikulášom Peťo Borszék. Bolo celkom asi 70 účastníkov.

Štvrtého Mikuláša 2005 sme naplánovali na chatu Brezová a deti zvládali túru z Veľkých Uheriec na Brezovú a k Dobrolínskej jaskyni. Čertami už pri jaskyni boli Ala Dobiašová a štyri malé baby, Mikulášom bol Peťo Borszék. Bolo okolo 40 účastníkov.

Piateho Mikuláša 2006 organizovali viacmenej členovia Regionálnej rady KST na čele s Petrom Dragúňom pri trampskom zrube v Solčanoch, z nášho klubu sme boli len traja – vedúca, Peter Borszék a malá turistka (v klube Kamarát nastal útlm). Túra viedla zo Solčian alebo z Krnče k sekvoji v Horňanoch a späť. Jediným čertom bola vedúca Alena Borszéková, Snehulienka nebola, Mikulášom bol Marián Smatana z Tesár. Bolo asi 30 účastníkov.

Šiesteho Mikuláša 2007 sa rozhodla RR KST opäť organizovať pri zrube v Solčanoch s tou istou túrou. Tentokrát sme sa kamaráti z Partizánskeho podieľali väčším dielom – boli sme desiati. Čertom bol Lukáš Keller, Snehulienkou Ala Dobiašová, Mikulášom opäť Marián Smatana z Tesár. Bolo asi 40 účastníkov.

Siedmeho Mikuláša 2008 sme sa rozhodli po dvojročnom útlme opäť chytiť naplno do svojich rúk. Umiestnili sme ho v hájenke Bukovina pri Novej Bani a túra začala prehliadkou kláštora v Hronskom Beňadiku, potom busom k hájenke a potom návštevou Starohutského vodopádu. Čertami boli Jarko Mosný, Vladko Dobiaš, Marek Šútor, Mima Sivá bosorkou, Snehulienkou Ala Dobiašová, Karkulkou Natálka Mosná, Mikulášom Janko Valášek. - prvýkrát sme mali vlastný kostým. Bolo celkom 55 detí v autobuse a 20 našich členov na chate. Jeden z najlepších Mikulášov!

Osmeho Mikuláša 2009 sme spojili s odloženou Túlačkou a trasa viedla z Veľkého Klíža cez Plešovicu na Kolianovú až k hájeneke v Klížskom Hradišti. Čertami boli Martin Vičan, Majka Krištofová, Palino Pavlovič, Mima Sivá bosorkou, Ala Dobiašová Snehulienkou, Peťo Borszék Mikulášom. Bolo vyše sto účastníkov.

Deviateho Mikuláša 2010 sme umiestnili pod Uhrovský hrad, do chaty A.Dubčeka v Striebornici. Túra viedla na Uhrovský hrad ku chate. Čertami boli Martin Vičan, Majka Krištofová, Miro Jančich, strašidkami s kravskými hlavami Maťo Pavlovič s kamarátom, Snehulienkami Ala Dobiašová a Dominika Krištofová, Mikulášom Peter Borszék. Bolo okolo sto účastníkov, boli dva autobusy. Jeden z najúspešnejších a najoriginálnejších Mikulášov.

Neoficiálne k poslednému jubilejnému X. Mikulášovi s Túlačkou:

Za desať rokov sa nám stalo už druhýkrát, že sme spojili dve najdôležitejšie turistické akcie roka pre deti a mládež. Pre zlé počasie sa Túlačka z 8. októbra odložila na 3. decembra a spojila s Mikulášom. Ten mal byť slávnostnejší, lebo bolo jubilejný – desiaty. Nebol však ničím výnimočný...

Ba práve naopak. Mikulášske balíčky boli skromné, lebo neboli sponzori, zaplatili sme ich obsah zo svojho, dopravu a vecné ceny z dotácie z mestského rozpočtu. Keď píšem zo svojho, myslím tým doslova, z vlastnej peňaženky, nakoľko pokladňa KST Kamarát je v mínuse. Našťastie náš člen Juraj Píšťanský zohnal z T-comu suvenírové darčeky, ktoré sme venovali víťazom na druhých a tretích miestach – pršiplášte, tričká, osušky, lampáše, fotoalbumy, plyšové hračky, šiltovky... (prví dostali ruksaky z dotácie z mesta) a ešte nám ostali drobnosti do mikulášskych balíčkov (šnúrky, prívesky, tričká, odznaky...) Stovku mikulášskych balíčkov sme balili len v rodinnej trojici - ja Ala, Peťo. Obsahovali lízatko, ovocnú musli tyčinku, jabĺčko, cukrík alebo čokoládové euro + darček z T-comu. Skromné, ale predsa...

Aj opekačka a pohostenie boli skromné. Účastníci Túlačky mohli opekať len to, čo si doniesli. My sme ponúkali iba horúci čaj. Dokonca si museli zaplatiť za vstup do areálu hvezdárne jedno euro! Napriek tomu, že vo vnútri hvezdárne vôbec neboli. Taká bola dohoda s riaditeľom hvezdárne a práve jemu priamo do rúk a na základe ním vystaveného dokladu boli vedúci a učitelia platiť. Boli z toho oprávnené rozčarovaní a niektorí to aj kritizovali. Obzvlášť, keď išlo o deti z troch detských domovov... Bolo mi to veľmi ľúto, ale čo sme mali robiť? Nikde inde nám nechceli dovoliť súťažiť a opekať – ani pri futbalových ihriskách v oboch Bieliciach, ani v areáli školy.

Bolo nám tiež veľmi ľúto, že sa topolčianske deti a veľkouherské deti ponáhľali domov. Vôbec si Mikuláša neužili, lebo vedúci tak rozhodli. A pokojne mohli ísť na ďalší spoj o hodinku, tak ako Jacovce. Deti sa mohli zahrať s Mikulášom a mohli si pozrieť premietanie vo hvezdárni, ktoré tam bolo pripravené, mohli pozorovať oblohu... Vedúcich však neprehovorili...

Akcia sa vcelku vydarila, veď počasie prialo, prišlo vyše sto účastníkov. Finančnú stratu nespomínam. Tá ma trápi najmenej.

Skôr ma trápi postoj Regionálnej rady KST Topolčany, ktorá v tomto roku nedala na detskú turistiku ani cent, ani na dopravu, ani na ceny, ani na občerstvenie...

Možno aj toto sklamanie bolo dôvodom, že sme sa na výročnej schôdzi KST Kamarát vo hvezdárni rozhodli, že to bol posledný Mikuláš v prírode, ktorého sme organizovali pre toľko „cudzích“ detí (cudzími ich nazvali niektorí členovia RR KST Topolčany – vraj predsa nebudú platiť cudzím deťom...). Bude už len klubový Mikuláš pre našich desať detí a pre nás dospelých. Mikuláš v prírode bola síce naša myšlienka, náš „projekt“, ktorý mal stmeľovať tak ako Túlačka, deti z celého regiónu a zo všetkých klubov pod RR, aby sa deti navzájom skamarátili, tešili sa na seba, ale...

Ale, rozhodli sme sa myslieť už viac aj na seba, nie ako doteraz – pomáhať druhým. Robiť charitu. Nám kto pomôže?